Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-0577

(mr. R. Imhof, voorzitter en mr. S. Brugts, secretaris)

Datum uitspraak	8 juli 2024
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registraties. Belangenafweging. In 2004 heeft de bank de consument en zijn toenmalige partner een hypothecaire geldlening verstrekt voor de financiering van de koop van een woning. In 2012 is hun relatie beëindigd en in 2013 hebben zij hun woning verkocht. Daarbij is een restschuld ontstaan. De bank heeft deze restschuld gemeld bij Stichting BKR. Ook heeft de bank een achterstandscode A en een bijzonderheidscode 2 bij Stichting BKR laten registreren. Nadat de consument zich heeft aangemeld bij de gemeentelijke schuldhulpverlening heeft hij een buitengerechtelijke (minnelijke) schuldregeling met zijn schuldeisers getroffen. De bank heeft in dat kader in 2024 een deel van de restschuld betaald gekregen en heeft toen bij Stichting BKR een bijzonderheidscode 3 en een werkelijke einddatum laten registreren. Kort daarna vordert de consument dat de bank alle BKR-registraties op zijn naam verwijdert in verband met disproportionaliteit. Daarbij voert hij aan dat hij vanwege de BKR-registraties geen hypothecaire geldlening kan krijgen. De consument beklaagt zich niet over de technische juistheid van de BKR-registraties. De consument vordert ook een schadevergoeding van de bank. Na een belangenafweging oordeelt de commissie dat de BKR-registraties proportioneel zijn. Daarbij heeft ook een rol gespeeld dat een andere bank de consument en zijn huidige partner inmiddels een hypothecaire geldlening heeft verstrekt. De bank hoeft geen schadevergoeding aan de consument te betalen. De commissie wijst de vorderingen af.

1. De procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist volgens het reglement en op basis van de documenten inclusief bijlagen die partijen aan Kifid hebben ingestuurd. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument van 26 maart 2024 en 10 april 2024; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat er is gebeurd

2.1 In 2004 heeft de bank de consument en zijn toenmalige partner een hypothecaire geldlening van € 135.000,- verstrekt voor de financiering van de koop van een woning.

2.2 Nadat het geregistreerd partnerschap tussen de consument en zijn toenmalige partner op 6 februari 2009 is ontbonden, hebben zij in 2013 hun woning verkocht. Daarbij is een restschuld van € 116.210,59 ontstaan. De bank heeft deze restschuld op naam van de consument in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van Stichting Bureau Krediet Registratie (hierna: Stichting BKR) laten registreren.

2.3 De rechten en verplichtingen die gelden tussen Stichting BKR en haar zakelijke klanten, waaronder de bank, worden geregeld in het toepasselijke Algemeen Reglement CKI.

2.4 De bank heeft met betrekking tot de restschuld bij Stichting BKR een achterstandscode A per 5 december 2012 op naam van de consument in het CKI laten registreren.

2.5 De bank heeft met betrekking tot de restschuld bij Stichting BKR een bijzonderheidscode 2 per 29 juli 2013 op naam van de consument in het CKI laten registreren.

2.6 Op 18 januari 2024 heeft de bank in het kader van een minnelijke schuldsaneringsregeling van de schulden van de consument betaling ontvangen van een deel van de restschuld, namelijk € 47.390,12. Het resterende deel van de restschuld heeft de bank afgeboekt.

2.7 De bank heeft met betrekking tot de afboeking van het niet betaalde gedeelte van de restschuld bij Stichting BKR een bijzonderheidscode 3 en een werkelijke einddatum per 18 januari 2024 op naam van de consument in het CKI laten registreren.

2.8 Op 19 februari 2024 heeft een gemachtigde van de consument namens hem verzocht – verkort weergegeven – alle negatieve registraties op zijn naam uit het CKI van Stichting BKR te laten verwijderen. Op 11 maart 2024 heeft de bank het verwijderingsverzoek van de consument schriftelijk afgewezen.

2.9 Verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna hij zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering van de consument

2.10 De consument vordert dat de bank alle negatieve registraties die zij op zijn naam in het CKI van Stichting BKR heeft laten registreren (hierna: de BKR-registraties) uit het CKI laat verwijderen. Daarnaast vordert hij een schadevergoeding van € 6.000,- van de bank.

2.11 De consument heeft het standpunt ingenomen dat zijn belang bij verwijdering van de BKR-registraties zwaarder weegt dan het belang van de bank bij handhaving daarvan. In dit verband heeft hij het volgende aangevoerd:

a. De bank heeft onvoldoende begrip gehad voor de persoonlijke omstandigheden van de consument. De bank had meer begrip moeten hebben voor de situatie van de consument in 2012 door een problematische scheiding. De bank heeft onvoldoende rekening gehouden met de complexiteit van de situatie van de consument en de impact daarvan op zijn financiële verplichtingen.
b. De bank en haar incassopartner zijn nalatig geweest. Zij hebben gebrekkig gecommuniceerd en de consument niet tijdig geïnformeerd over wijzigingen in de betalingsregeling en over andere zaken die van invloed zijn geweest op zijn financiële verplichtingen. De bank heeft de consument niet goed geïnformeerd over zijn hoofdelijke aansprakelijkheid. Dit heeft bijgedragen aan de betalingsachterstanden die de consument had en aan andere problemen.
c. De BKR-registraties belemmeren de consument vanwege het volgende. De consument heeft met zijn huidige partner diverse pogingen ondernomen om de hypothecaire geldlening over te nemen. De bank heeft echter enkel oog gehad voor het feit dat zijn huidige partner destijds geen vast dienstverband had. Alhoewel de oplossing voor de hand lag, is de situatie daardoor geëscaleerd.
d. De BKR-registraties belemmeren de consument ook vanwege het volgende. Zijn huidige woonsituatie is onhoudbaar. Hij woont samen met zijn moeder. Hij heeft met de bank en haar incassopartner foto's gedeeld van zijn thuiswerkplek en de plek waar zijn moeder moet verblijven. De bank heeft hem niet serieus genomen.
e. De huidige partner van de consument heeft een overwaarde van ongeveer € 75.000,- in zijn woning. Daarnaast verdienen zij gezamenlijk gemiddeld € 6.000,- per maand. Ook beschikken zij over een spaarsaldo van € 20.000,-. De overwaarde en de aanwezigheid van spaargeld tonen aan dat de consument en zijn huidige partner financieel gezond zijn. Er zijn dan ook geen financiële risico's die het verstrekken van een hypothecaire geldlening in de weg staan. Gezien de financiële stabiliteit van de consument en zijn huidige partner is het verwijderen van de BKR-registraties passend en rechtvaardig. Dat zal bovendien de kansen van de consument vergroten om in de toekomst financiële diensten en producten te kunnen afnemen zonder belemmering van de BKR-registraties.
f. De bank zou zich moeten richten op mensen die daadwerkelijk bescherming nodig hebben. De consument wil met rust gelaten worden zodat hij na vijftien jaar scheidingsellende aan een nieuw hoofdstuk kan beginnen met zijn huidige partner.
g. De consument is genoodzaakt geweest om specialisten in te schakelen om de BKR-registraties aan te vechten. Hij heeft € 1.500,- betaald voor een specialist in BKR-zaken. Daarnaast heeft hij € 4.500,- betaald aan een advocaat, die hem van juridische bijstand heeft voorzien en hem heeft vertegenwoordigd. Het inschakelen van deze specialisten was noodzakelijk vanwege de complexiteit van de zaak en de ontoereikende reactie van de bank en haar incassopartner.

Het verweer van de bank

2.12 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 In deze zaak gaat het in de kern erom of de bank de BKR-registraties moet (laten) verwijderen uit het CKI van Stichting BKR. De commissie beantwoordt deze vraag ontkennend en zal dat hierna toelichten.

Juridisch kader voor de registratie van persoonsgegevens in het CKI van Stichting BKR

3.2 Tussen partijen is niet in geschil dat de bank als zakelijke klant bij Stichting BKR is aangesloten en dat de rechten en verplichtingen die gelden tussen de bank en Stichting BKR worden geregeld in het toepasselijke Algemeen Reglement CKI. De BKR-registraties zijn op grond van artikel 4 lid 1 en 2 van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) verwerkingen van persoonsgegevens. Hierop is de AVG van toepassing. Artikel 5 lid 1 AVG bevat een aantal beginselen waaraan de verwerking van persoonsgegevens moet voldoen.[1] De bank is in dit verband verwerkingsverantwoordelijke.

3.3 De vordering van de consument zal dus moeten worden beoordeeld op grond van de AVG en de bepalingen van het toepasselijke Algemeen Reglement CKI. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.4 Volgens artikel 6 lid 1 onder f AVG is een verwerking van persoonsgegevens alleen rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, *behalve* wanneer, kort gezegd, de belangen van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan die belangen. De rechtmatigheid van de BKR-registraties berust op deze grondslag.[2] Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6 lid 1 onder f AVG. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, *tenzij* hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking heeft die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene.

---

[1] Het gaat om (a) rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie, (b) doelbinding, (c) minimale gegevensverwerking, (d) juistheid, (e) opslagbeperking, (f) integriteit en vertrouwelijkheid. Zie ook de bijlage die is opgenomen bij deze uitspraak.

[2] Zie Hoge Raad 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, rechtsoverweging 3.1.10.

Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[3]

3.5 Er zal dus op basis van artikel 21 lid 1 AVG een belangenafweging moeten plaatsvinden tussen enerzijds het belang van de bank bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan. Ook de Hoge Raad heeft bepaald dat bij *elke* gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.[4] De commissie begrijpt dat de consument *niet* klaagt over de technische juistheid van de BKR-registraties (in de repliek heeft hij dat bevestigd) en zal daarom direct overgaan tot die belangenafweging.

3.6 Onder 2.11 is weergegeven wat de consument in dit verband heeft aangevoerd.

3.7 Daartegenover heeft de bank het standpunt ingenomen dat zij een belangenafweging heeft gemaakt en dat de belangen van de financiële sector bij behoud van de BKR-registraties prevaleren boven het belang van de consument bij verwijdering ervan. De bank heeft in dit verband toegelicht dat het CKI een tweeledig doel heeft. Enerzijds worden consumenten beschermd tegen overkreditering en anderzijds levert het CKI voor kredietverstrekkers een bijdrage aan het beperken van de financiële risico's bij kredietverlening en aan het voorkomen en bestrijden van misbruik en fraude. Het CKI dient volgens de bank dus zowel ter bescherming van de consument als ter bescherming van de financiële sector.

3.8 Alleen in die gevallen dat sprake is van uitzonderlijke en bijzondere omstandigheden kan de bank besluiten om de BKR-registraties aan te passen of te verwijderen. De bank is van mening dat in de situatie van de consument geen sprake is van bijzondere of zwaarwegende omstandigheden die het verwijderen van de BKR-registraties kunnen rechtvaardigen. Naar de mening van de bank is de problematische schuldsituatie van de consument pas zeer recent tot een einde gekomen, namelijk per januari 2024. Van de vijfjaarstermijn is slechts enkele maanden verstreken, aldus de bank. Volgens de bank heeft de consument een lange periode – ruim tien jaar – problematische schulden gehad en heeft de consument slechts sinds enkele maanden een schone lei. Volgens de bank is dat bovendien een rechtstreeks gevolg geweest van de grote afboeking die de bank en andere schuldeisers hebben gedaan. De bank heeft toegelicht dat de consument met het doorlopen van de schuldsanering een belangrijke stap voor zijn financiële toekomst heeft gezet en dat hij zich nu in een financieel veel betere positie bevindt dan voorheen. Voor het verwijderen van de BKR-registraties is het volgens de bank echter nog te vroeg. De consument dient de bewaartermijn van vijf jaar te benutten om zijn verkregen financiële stabiliteit verder op en uit te bouwen, aldus nog steeds de bank.

[3] Artikel 17 lid 1 onder c AVG.
[4] Zie Hoge Raad 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, rechtsoverweging 3.3 (*Santander*).

De bank heeft begrip voor de wens van de consument en zijn huidige partner om opnieuw een hypothecaire financiering aan te gaan, maar dat deze wens wordt belemmerd door de BKR-registraties maakt volgens de bank niet dat er sprake is van een disproportionele situatie.

3.9 Voorts heeft de bank de aandacht gevestigd op het document *Schulden Monitor 2021* van Stichting BKR, waarin te lezen valt dat (helaas) veel mensen na de oplossing van eerdere betalingsproblemen opnieuw in de financiële problemen komen. Daarnaast heeft de bank aangevoerd dat de bewaartermijn van vijf jaren als bedoeld in het reglement CKI er niet voor niets is. De bewaartermijn moet volgens de bank een minimumduur hebben om werkzaam te zijn. Ook heeft de bank gewezen op het document *Maatschappelijk jaarverslag 2021* van Stichting BKR. De bank wijst erop dat daarin staat dat informatie over het kredietverleden bewezen voorspellend is voor betalingsgedrag in de toekomst en dat recidive van mensen met schulden hoog is. Volgens de bank is de termijn van vijf jaar heel redelijk en heeft de minister van Financiën aangegeven dat in de ons omringende landen gegevens met betrekking tot kredietregistratie in de regel zelfs langer worden bewaard dan vijf jaar. De bank is daarnaast van mening dat de termijn van vijf jaar aansluit bij het Nederlandse systeem van verjaringstermijnen. De termijn van vijf jaar is volgens de bank redelijk en zou in principe niet verkort moeten worden.

3.10 De commissie is van oordeel dat de bank voldoende heeft aangetoond dat de belangen die zij heeft genoemd dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de BKR-registraties op dit moment nog in stand te houden. Dat de consument op dit moment geen bescherming meer nodig heeft tegen overkreditering volgt niet uit de feiten. Daarnaast wegen de belangen van andere kredietaanbieders om te worden beschermd tegen mogelijke financiële risico's op dit moment naar het oordeel van de commissie zwaarder dan de belangen, rechten en vrijheden van de consument.

3.11 Voor de commissie is voldoende komen vast te staan dat de financiële problemen van de consument die tot de BKR-registraties hebben geleid, aanzienlijk waren. Voor de commissie is voldoende komen vast te staan dat de consument op dat moment in een problematische schuldensituatie verkeerde. Uit de brief van 3 februari 2021 van de kredietbank, die onderdeel is van het procesdossier, blijkt dat de totale schuld van de consument op dat moment € 125.238,80 bedroeg en dat de vordering van de bank toen € 120.709,69 bedroeg. Uit die brief blijkt ook dat de kredietbank heeft vastgesteld dat er sprake was van een problematische schuldensituatie. De commissie constateert daarnaast dat deze periode ruim tien jaar heeft geduurd. Dat weegt bij de belangenafweging van de commissie zwaar mee in het nadeel van de consument. Hoezeer de commissie ook begrip heeft voor de moeilijke periode van de consument, die omstandigheden liggen wel in zijn risicosfeer.

3.12 Wat ook in het nadeel van de consument meeweegt, is dat het de commissie voldoende is gebleken dat de bank en de andere schuldeisers van de consument in het kader van de minnelijke schuldsaneringsregeling een groot deel van hun vordering hebben afgeboekt.

Uit de brief van 3 februari 2021 van de kredietbank [plaatsnaam] blijkt dat de kredietbank de bank heeft aangeboden € 47.390,12 (dat is 39,26% van haar vordering) te voldoen tegen finale kwijting van het restant. Vaststaat dat de bank dat bedrag op 18 januari 2024 heeft ontvangen. Gelet op het voorgaande is voor de commissie voldoende komen vast te staan dat de bank zo'n 60% van haar vordering heeft afgeboekt.

3.13 Wat in het voordeel van de consument pleit is dat het de commissie niet is gebleken dat de consument thans nieuwe betalingsachterstanden heeft of opnieuw in een problematische schuldensituatie verkeert. Tegelijkertijd stelt de commissie vast dat deze situatie (mede) het gevolg is van het feit dat de bank ongeveer 60% (ruim € 70.000,-) op haar vordering heeft moeten afboeken. Dat laatste weegt voor de commissie zwaar mee in het nadeel van de consument.

3.14 Verder is voor de commissie niet komen vast te staan dat de financiële situatie van de consument op dit moment duurzaam voldoende stabiel is. Hij heeft een werkgevers-verklaring van 17 januari 2024 overgelegd waaruit blijkt dat zijn jaarinkomen bruto € 49.636,80 bedraagt en dat hij sinds 14 juni 2021 bij zijn huidige werkgever in dienst is. Het dienstverband geldt bovendien voor onbepaalde tijd. Beide elementen wegen in zijn voordeel. Daar staat echter tegenover dat de consument geen inzage heeft gegeven in zijn uitgaven en lasten. Met betrekking tot het spaartegoed van € 18.286,01 is voor de commissie bovendien niet komen vast te staan dat hij hierover daadwerkelijk de beschikking heeft. Uit het rekeningafschrift van 1 februari 2024 dat de consument over heeft gelegd, blijkt dat dit spaartegoed niet op zijn naam staat, maar op naam van zijn huidige partner.

3.15 De commissie constateert verder dat de consument in de repliek heeft toegelicht dat hij en zijn huidige partner inmiddels een andere woning hebben gekocht en dat ABN AMRO Bank N.V. hen hiervoor een hypothecaire geldlening heeft verstrekt. De commissie is van oordeel dat hiermee het voornaamste argument dat de consument aan zijn vordering ten grondslag heeft gelegd, is komen te vervallen. De bank heeft dat in de dupliek terecht aangevoerd. Ook dat weegt mee in zijn nadeel.

3.16 Daar komt ten slotte bij dat de consument door reeds nu te verzoeken om verwijdering van de BKR-registraties, naar het oordeel van de commissie onvoldoende besef heeft van de relevantie van zijn betalingsverleden. De werkelijke einddatum van de restschuld is immers van 18 januari 2024. Daarmee komt een verzoek tot verwijdering van de BKR-registraties naar het oordeel van de commissie veel te vroeg.

3.17 Ook overigens heeft de consument naar het oordeel van de commissie geen (schrijnende) feiten en omstandigheden aangevoerd die de belangenafweging op dit moment in zijn voordeel kunnen laten uitvallen.

De bank hoeft geen schadevergoeding aan de consument te betalen

3.18 De consument heeft een schadevergoeding van € 6.000,- van de bank gevorderd. Nu de commissie hiervoor heeft vastgesteld dat de BKR-registraties proportioneel zijn, is er voor het betalen van schadevergoeding door de bank aan de consument geen grond.

Conclusie

3.19 De conclusie is dat de bank de BKR-registraties op dit moment niet hoeft te (laten) verwijderen. De bank hoeft ook geen schadevergoeding aan de consument te betalen. De commissie zal de vorderingen daarom afwijzen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot zes weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen twee weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 – 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage – Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4 AVG

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) „**persoonsgegevens**”: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon („de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;
2) „**verwerking**”: een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;

(...)

Artikel 5 AVG

1. Persoonsgegevens moeten:
   a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
   b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
   c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
   d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);

e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");

f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid").

2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht").

Artikel 6 AVG

1) De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;

b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

(...)

Artikel 17 AVG

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
   a) de persoonsgegevens zijn niet langer nodig voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt;
   b) de betrokkene trekt de toestemming waarop de verwerking overeenkomstig artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), berust, in, en er is geen andere rechtsgrond voor de verwerking;
   c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
   d) de persoonsgegevens zijn onrechtmatig verwerkt;
   e) de persoonsgegevens moeten worden gewist om te voldoen aan een in het Unierecht of het lidstatelijke recht neergelegde wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   f) de persoonsgegevens zijn verzameld in verband met een aanbod van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 8, lid 1.

(...)

Artikel 21 AVG

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

(...)